U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **V. T.**, zastoupeného opatrovnicí L. V., pracovnicí Krajského soudu v Ostravě, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 2. 2004, č. j. 59 Az 104/2003 – 19, a o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 11. 2. 2004, č. j. 59 Az 104/2003 – 19, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2003, č. j. OAM-5634/VL-07-08-2003, a rozhodl dále tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Výše označeným rozhodnutím žalovaného byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť v průběhu správního řízení neuvedl žalobce žádné skutečnosti svědčící o tom, že by v zemi původu mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, tedy že by byl pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod, či měl odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině, nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost podle ustanovení § 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v níž namítal, že nesouhlasí s rozhodnutím správního orgánu o zamítnutí jeho žádosti o udělení azylu, neboť správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí, důkazy, které si opatřil pro rozhodnutí nebyly úplné a správní orgán

tudíž nemohl usuzovat na skutkové a právní otázky, které pro své rozhodnutí potřeboval

zodpovědět, přičemž jeho rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů. Poukazoval na příslušná ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., správního řádu, která byla tímto postupem správního orgánu porušena. Navrhoval, aby rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla žaloba proti tomuto rozhodnutí správního orgánu zamítnuta, byl Nejvyšším správním soudem zrušen, a věc mu vrácena k dalšímu projednání. Současně žádal o nařízení veřejného soudního projednání věci v jeho přítomnosti a dále o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, osvobození od soudních poplatků a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě ve snaze posoudit žalobcovu žádost o ustanovení zástupce, zaslal mu na jím uvedenou adresu formulář – Potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech - s výzvou, aby jej vyplněný soudu vrátil ve lhůtě 10ti dnů od doručení výzvy a mohla tak být posouzena důvodnost jeho žádosti o ustanovení zástupce. Usnesením ze dne 16. 4. 2004, č. j. 59 Az 104/2003 – 31, Krajský soud v Ostravě žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků a nevyhověl jeho žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů. V odůvodnění poukázal na to, že žalobce nedoložil své majetkové poměry, takže nebylo možno ověřit, zda jsou u něho splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 138 odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), které bylo nutno pro toto řízení použít ve smyslu § 64 s. ř. s. a v důsledku toho nebylo možno vyhovět ani jeho žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů ve smyslu § 35 odst. 7 s. ř. s. Soud poučil žalobce, že podle § 105 odst. 2 téhož právního předpisu je zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti povinné, tedy nezbytnou procesní podmínkou.

Výše uvedené usnesení Krajského soudu v Ostravě se žalobci nepodařilo doručit na jím uvedenou adresu, t. j. J. C., a. s., Čs. p. 179, S., neboť podle záznamu pošty se žalobce odstěhoval bez udání adresy. Krajský soud v Ostravě poté, co ze správního spisu zjistil, že žalobce se zdržuje na ubytovně společnosti P. L. G., s. r. o., v Ž. ulici v P. 4, zaslal usnesení žalobci na naposledy uvedenou adresu, avšak žalobce zde nebyl zastižen. Podle zprávy vedoucího ubytovny ze dne 10. 6. 2004 zde žalobce bydlel jen v termínu od 31. 3. 2004 do 3. 4. 2004 a poté se odstěhoval neznámo kam. Krajský soud v Ostravě proto usnesením ze dne 27. 7. 2004, č. j. 59 Az 104/2003 – 43, ustanovil opatrovníkem žalobce, t. č. neznámého pobytu, pracovnici Krajského soudu v Ostravě L. V. Ustanovené opatrovnici doručil usnesení ze dne 16. 4. 2004, č. j. 59 Az 104/2003 – 31 (o nepřiznání osvobození od soudních poplatků a o neustanovení zástupce z řad advokátů žalobci), a dále též výzvu ze dne 2. 1. 2004, č. j. 59 Az 104/2003 – 48, jíž byl stěžovatel vyzván, aby doplnil své podání ze dne 19. 3. 2004 tak, že si pro řízení zvolí advokáta a současně odstraní nedostatky kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě poté předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti, přičemž v předkládací zprávě poukázal na skutečnost, že stěžovatel vzdor výzvě soudu není zastoupen advokátem.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl, nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá, nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Za výše popsané procesní situace nezbývá než uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc osvědčující, že je zastoupen advokátem, přičemž jeho žádosti o ustanovení advokáta soudem nebylo vyhověno, jak vyplývá z pravomocného usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 4. 2004, č. j. 59 Az 104/2003 – 31. Přitom výzva uvedeného soudu k odstranění nedostatku povinného zastoupení advokátem obsahovala poučení o tom, že nebude-li tento nedostatek ve stanovené lhůtě (která marně uplynula) odstraněn, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto.

Protože nezbytnou podmínkou, bez níž nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, a stěžovatel při podání kasační stížnosti zastoupení nedoložil a tento nedostatek nebyl v průběhu dalšího řízení odstraněn, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítnout, aniž by se musel zabývat nedostatky náležitostí kasační stížnosti (§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.). Z těchto důvodů se nezabýval ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ta byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. 1. 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu